

У кожній Людині
На денці у серця
Є крихітка раю, -
Ти знаєш чи ні?
То чом безупинно
Шукаємо жертву,
Її роздираєм,
Немов на війні?!
Вростає байдужість
У нас споришами.
"Яке милосердя?
Час нині вовків!" -
Ти кажеш, мій Друже,
Без тіні розкаєнь,
І в голосі твердо
Відлунює гнів.
Не слово - цикута*,
Жалі в небо квилять,
Довіра на друзки,
Мости у вогні,
Душа на розпутті,
Надломлені крила,
І двом - надто вузько
На стежці одній...
Для ближнього стигне
Отрута в бокалі -
Традиція давня
Людської пихи.
Кривавляться стигми,
"Світ надто лукавий!" -
Таке виправдання
Лише для слабких.
В житті круговерті
Стираються грані
Між світлом і тінню,
Між добрим і злим,
Втрачають опертя
Людські сподівання
На вічне й безцінне...
Суцільні вузли
Надміцно сплелися
У сітях омани,
Що згублені душі
Затягує в вир.

ЛЮДИНО, ОДУЖУЙ! - Джерело

Написав Крісман Наталія
П'ятниця, 13 липня 2012, 09:22

Лиш янголи в висі
Скривавлені рани
Оплакують дужче,
Аніж до сих пір...

Людино, одужуй!
Сама ж собі лікар,
Пусти в душу світло,
Збори в собі зло!
А знаєш, мій Друже,
Мистецтво велике -
Ненависть зцілити
Любові теплом!

**Цикута - отрута, яка зафіксована в анналах світової історії, як речовина, якою отруїли в свій час великого Сократа...*